

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2007 m. vasario 1 d.*

Byloje C-266/05 P

dėl 2005 m. birželio 24 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Jose Maria Sison, gyvenantis Utrechte (Nyderlandai), atstovaujamas advokato J. Fermon,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai,

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai M. Bauer ir E. Finnegan,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: anglų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (pranešėjas), M. Ilešič ir E. Levits,

generalinis advokatas L. A. Geelhoed,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2006 m. birželio 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ J. M. Sison savo apeliaciniu skundu Teisingumo Teismo prašo panaikinti 2005 m. balandžio 26 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Sison prieš Tarybą* (T-110/03, T-150/03 ir T-405/03, Rink. p. II-1429, toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo jis atmetė jo ieškinius dėl trijų 2003 m. sausio 21 d., vasario 27 d. ir spalio 2 d. Europos Sąjungos Tarybos sprendimų, kuriais atsisakoma suteikti galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais (toliau – atitinkamai „pirmas sprendimas dėl atsisakymo“, „antras sprendimas dėl atsisakymo“ ir „trečias sprendimas dėl atsisakymo“, visi kartu – „sprendimai dėl atsisakymo“), panaikinimo.

Teisinės ir faktinės aplinkybės

Teisinis pagrindas

- 2 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43) trečia, ketvirta ir vienuolikta konstatuojamosios dalys nustato:

„(3) <...> Šiuo reglamentu konsoliduojamos iniciatyvos, kurių jau ėmėsi institucijos, siekdamos pagerinti sprendimų priėmimo proceso skaidrumą.

(4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesne bei numatyti tokios galimybės principus ir ribas pagal ES sutarties 255 straipsnio 2 dalį.

<...>

(9) Atsižvelgiant į ypač slapto pobūdžio tam tikrų dokumentų turinį, jiems turėtų būti taikomos specialios taisyklės. <...>

<...>

(11) Iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau, išimties tvarka turėtų būti apsaugomi tam tikri visuomenės ir asmeniniai interesai. <...>“

3 Šio reglamento 1 straipsnio a punkte numatyta, kad juo siekiama „nustatyti EB sutarties 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos <...> dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentų galimybė“.

4 To paties reglamento 2 straipsnis „Naudos gavėjai ir taikymo sritis“ numato:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

<...>

5. Slapto pobūdžio, kaip apibūdinta 9 straipsnio 1 dalyje, dokumentams yra taikoma speciali tame straipsnyje numatyta procedūra.

<...>“

5 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnis „Išimtys“ nurodo:

„1. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

a) visuomenės intereso, susijusio su:

— visuomenės saugumu,

— gynybos ir kariniais reikalais,

— tarptautiniais santykiais,

— Bendrijos arba valstybės narės finansine, pinigų ar ekonomine politika;

<...>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės,

— teismo proceso ir teisinės pagalbos,

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>

4. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

5. Valstybė narė gali prašyti, kad institucija neatskleistų iš tos valstybės narės kilusio dokumento be jos išankstinio sutikimo.

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiksliai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

<...>“

6 Šio reglamento 6 straipsnio 1 dalis įtvirtina:

„Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais pateikiama bet kuria raštiška forma <...>. Pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį.“

7 To paties reglamento 9 straipsnis nurodo:

„1. Slapto pobūdžio dokumentais yra laikomi iš institucijų arba jų įsteigtų agentūrų, iš valstybių narių, trečiųjų šalių arba tarptautinių organizacijų kilę dokumentai, kurie, priklausomai nuo atitinkamos institucijos taisyklių, klasifikuojami kaip „TRÈS SECRET/TOP SECRET“ (YPATINGAI SLAPTI), „SECRET“ (SLAPTI) arba „CONFIDENTIEL“ (KONFIDENCIALŪS), ir kurie gina esminius Europos Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesus 4 straipsnio 1 dalies a punkte minimose srityse, ypač susijusius su visuomenės saugumu, gynyba ir kariniais reikalais.

<...>

3. Slapto pobūdžio dokumentai registruojami registre ir išduodami tiktai esant dokumento parengėjo sutikimui.

4. Institucija, nusprendusi neduoti leidimo susipažinti su slapto pobūdžio dokumentu, nurodo tokio savo sprendimo priežastis, nepažeisdama 4 straipsniu ginamų interesų.

<...>“

8 Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 11 straipsnio 2 dalį:

„Prie kiekvieno dokumento registre pateikiamas nuorodos numeris <...>, dokumento tema ir (arba) trumpas jo turinio aprašymas <...>. Įrašai daromi tokiu būdu, kad nepakenktų 4 straipsnyje nurodytų interesų apsaugai.“

- 9 Šio reglamento 12 straipsnio „Susipažinimas su dokumentais tiesiogiai elektroniniu būdu arba per registrą“ 1 ir 2 dalys nurodo:

„1. Institucijos sudaro galimybes, kad dokumentai, kiek įmanoma, būtų tiesiogiai prieinami visuomenei elektroniniu būdu arba per registrą pagal atitinkamos institucijos taisykles.

2. Visų pirma tiesiogiai prieinami, laikantis 4 ir 9 straipsnio nuostatų, turėtų būti teisėkūros dokumentai, tai yra, valstybėse narėse juridinę galią turinčių arba jas saistančių teisės aktų priėmimo procese parengti arba gauti dokumentai.“

Bylos aplinkybės

- 10 Pirmosios instancijos teismas bylos aplinkybes išdėsto ginčijamo sprendimo 2–8 punktuose:

„2 2002 m. spalio 28 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Sprendimą 2002/848/EB, įgyvendinantį Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu (OL L 295, p. 12), 2 straipsnio 3 dalį. Šiuo sprendimu ieškovas buvo įtrauktas į sąrašą asmenų, kurių lėšos ir finansinis turtas yra išaldomi remiantis šiuo reglamentu (toliau – ginčijamas sąrašas). Šis sąrašas buvo atnaujintas 2002 m. gruodžio 12 d. Tarybos sprendimu 2002/974/EB (OL L 337, p. 85) ir 2003 m. birželio 27 d. Tarybos sprendimu 2003/480/EB (OL L 160, p. 81), panaikinančiais ankstesnius sprendimus ir sudarančiais naują sąrašą. Ieškovo pavardė kiekvieną kartą buvo įtraukiama į šį sąrašą.

- 3 Pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 2002 m. gruodžio 11 d. pateikta pakartotinė paraiška ieškovas paprašė suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, paskatinusiais Tarybą priimti Sprendimą 2002/848, ir pranešti, kurios valstybės pateikė dokumentus šiuo klausimu. 2003 m. vasario 3 d. pateikta pakartotinė paraiška ieškovas paprašė suteikti galimybę susipažinti su visais naujais dokumentais, paskatinusiais Tarybą priimti Sprendimą 2002/974, kuriuo ieškovas paliekamas ginčijamame sąraše, ir pranešti, kurios valstybės pateikė dokumentus šiuo klausimu. 2003 m. rugsėjo 5 d. pateikta pakartotinė paraiška ieškovas paprašė galimybės susipažinti su konkrečiu Nuolatinųjų atstovų komiteto (COREPER) pranešimu 11311/03 EXT 1 CRS/CRP dėl Sprendimo 2003/480, taip pat su visais dokumentais, buvusiais Tarybos žinioje prieš priimant Sprendimą 2003/480 ir pagrindžiančiais jo įtraukimą bei palikimą ginčijamame sąraše.

- 4 Atsakydama į kiekvieną iš šių prašymų, Taryba atitinkamai (pirmu sprendimu dėl atsisakymo, antru sprendimu dėl atsisakymo ir trečiu sprendimu dėl atsisakymo) atsisakė suteikti galimybę net iš dalies susipažinti su dokumentais.

- 5 Dėl pirmo ir antro sprendimų dėl atsisakymo Taryba nurodė, kad informacija, kuri paskatino priimti sprendimus dėl ginčijamo sąrašo sudarymo, buvo 2002 m. spalio 23 d. (13 441/02 EXT 1 CRS/CRP 43) ir 2002 m. gruodžio 4 d. (15 191/02 EXT 1 CRS/CRP 51) COREPER pranešimų santraukose, įslaptintose suteikiant žymą „CONFIDENTIEL UE“.

- 6 Taryba atsisakė suteikti galimybę susipažinti su šiais pranešimais remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirma ir trečia įtraukomis. Ji pareiškė, viena vertus, kad „(šių pranešimų), taip pat informacijos, kurią turi valstybių narių, kovojančių su terorizmu, valdžios institucijos, atskleidimas leistų asmenims, grupėms ir subjektams, apie kuriuos yra ši informacija, apsunkinti šių valdžios institucijų veiklą ir pažeistų su saugumu susijusį visuomenės interesą“. Antra vertus, Tarybos teigimu, „šios informacijos atskleidimas taip pat pakenktų su tarptautiniais santykiais susijusio visuomenės intereso apsaugai, kadangi kovos su terorizmu srityje vykdomi veiksmai yra

susiję ir su trečiųjų valstybių valdžios institucijomis“. Taryba nesuteikė galimybės iš dalies susipažinti su šia informacija remdamasi tuo, kad ji buvo „saugoma minėtų išimčių visa savo apimtimi“. Be to, Taryba atsisakė atskleisti, kurios valstybės pateikė svarbios informacijos, nurodydama, kad „nagrinėjamą informaciją pateikusios valdžios institucijos po konsultacijų pagal Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalį nepritarė prašomos informacijos atskleidimui“.

- 7 Dėl trečio sprendimo dėl atsisakymo Taryba pirmiausia nurodė, kad ieškovo prašymas buvo dėl to paties dokumento, su kuriuo susipažinti jam nebuvo leista pirmu sprendimu dėl atsisakymo. Taryba patvirtino savo pirmą sprendimą dėl atsisakymo ir pridūrė, kad galimybė susipažinti su Pranešimu 13 441/02 taip pat nebuvo suteikta remiantis išimtimi dėl teismo proceso (Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka). Paskui Taryba pripažino per klaidą svarbiu įvardijusi Pranešimą 11 311/03 dėl Sprendimo 2003/480. Šiuo klausimu ji pareiškė negavusi daugiau informacijos arba dokumentų, pateisinančių su ieškovu susijusios Sprendimo 2002/848 dalies panaikinimą.

- 8 Ieškovas pateikė ieškinį dėl Sprendimo 2002/974 panaikinimo, kuris Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje buvo įregistruotas numeriu T-47/03.“

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir ginčijamas sprendimas

- 11 Apeliantas Pirmosios instancijos teisme pateikė tris ieškinius dėl atitinkamai pirmo sprendimo dėl atsisakymo (byla T-110/03), antro sprendimo dėl atsisakymo (byla T-150/03) ir trečio sprendimo dėl atsisakymo (byla T-405/03) panaikinimo. Šios trys bylos buvo sujungtos.

- 12 Ginčijamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas atmetė visus šiuos ieškinius.
- 13 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 26, 34 ir 35 punktų, ieškinyje byloje T-405/03 buvo pripažintas, pirma, nepriimtiniu tiek, kiek jis susijęs tik su patvirtinamojo pobūdžio atsisakymu suteikti galimybę susipažinti su Pranešimu 13441/02, ir, antra, nepagrįstu tiek, kiek jis susijęs su atsisakymu suteikti galimybę susipažinti su kitais dokumentais. Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad šių dokumentų nebuvimą Taryba pakankamai įrodė.
- 14 Ginčijamo sprendimo 38 punkte Pirmosios instancijos teismui nusprendus, kad apeliančio prašomų dokumentų nėra, ieškinyje byloje T-150/03 buvo atmestas kaip nepagrįstas.
- 15 Dėl bylos T-110/03 ginčijamo sprendimo 46 ir 47 punktuose Pirmosios instancijos teismas pirmiausia nusprendė:

„46 Dėl Pirmosios instancijos teismo vykdomos sprendimo dėl atsisakymo teisėtumo priežiūros apimties pažymėtina, kad (1999 m. liepos 19 d.) Sprendimo *Hautala prieš Tarybą* (T-14/98, Rink. p. II-2489) 71 punkte ir 2002 m. vasario 7 d. Sprendimo *Kuijer prieš Tarybą* (T-211/00, Rink. p. II-485) 53 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino Tarybai plačią diskreciją priimančiam sprendimams dėl atsisakymo, pagrįstus, iš dalies kaip šioje byloje, su tarptautiniais santykiais susijusio visuomenės intereso apsauga. <...> sprendime *Kuijer prieš Tarybą* tokia diskrecija institucijai buvo pripažinta tuo atveju, kai ši grindžia savo sprendimą dėl atsisakymo visuomenės intereso apsauga bendrąja prasme. Todėl srityse, susijusiose su privalomomis galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais išimtimis, numatytomis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte, institucijos turi plačią diskreciją.

47 Dėl šios priežasties Pirmosios instancijos teismo vykdoma institucijų sprendimų atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais dėl išimčių, susijusių su visuomenės interesu, numatytų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte, teisėtumo kontrolė turi apsiriboti procedūros ir motyvavimo taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių tikslumo, o taip pat akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes arba piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimo patikrinimu (žr. analogiškai <...> sprendimo *Hautala prieš Tarybą*, patvirtinto apeliacinėje instancijoje, 71 ir 72 punktus ir <...> sprendimo *Kuijer prieš Tarybą* 53 punktą).“

16 Dėl apelianto pagrindo, pagal kurį atsisakymas suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais yra teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimas, konkrečiau kalbant, Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK), pasirašytos 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje (toliau – EŽTK), 6 straipsnio 3 dalyje numatytų garantijų pažeidimas bei proporcingumo principo pažeidimas, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 50–55 punktuose nusprendė:

„50 Primintina, kad pagal Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 1 dalį teisė susipažinti su institucijų dokumentais turi „bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje“. Iš to išplaukia, kad šio reglamento tikslas yra visiems garantuoti galimybę susipažinti su viešais dokumentais, o ne tik leisti pareiškėjui susipažinti su dokumentais, susijusiais su juo.

51 Antra, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytos galimybės susipažinti su dokumentais išimties yra privalomojo pobūdžio. Iš to darytina išvada, kad institucijos privalo neleisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su šiomis išimtimis, kai pateikiami atitinkamų aplinkybių buvimo įrodymai (žr. analogiškai 1997 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *WWF UK prieš Komisiją*, T-105/95, Rink. p. II-313, 58 punktą ir 2000 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Denkavit Nederland prieš Komisiją*, T-20/99, Rink. p. II-3011, 39 punktą).

52 Todėl taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas privalomas išimtis negalima atsižvelgti į individualų interesą, kurį gali turėti pareiškėjas, prašantis leisti susipažinti su asmeniškai su juo susijusiu dokumentu.

53 Iš esmės ieškovas tvirtina, kad Taryba privalėjo sudaryti jam galimybę susipažinti su prašomais dokumentais tiek, kiek šie dokumentai jam yra būtini norint užtikrinti teisę į teisingą bylos nagrinėjimą byloje T-47/03.

54 Tačiau Tarybai savo pirmame sprendime dėl atsisakymo nurodžius Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas privalomas išimtis, negalima jos kaltinti dėl to, kad ji neatsižvelgė į individualų ieškovo interesą gauti prašomus dokumentus.

55 Todėl net jei šie dokumentai būtų būtini ieškovo gynybai byloje T-47/03, – į tai reikia atsižvelgti nagrinėjant šią bylą, – ši aplinkybė neturi reikšmės vertinant pirmo sprendimo dėl atsisakymo teisėtumą.“

¹⁷ Pirmosios instancijos teismas atmesdamas antrąjį apelianto nurodytą pagrindą, pagrįstą tuo, kad pirmas sprendimas dėl atsisakymo pažeidė institucijoms pagal EB 253 straipsnį tenkančią pareigą motyvuoti, rėmėsi šiais pagrindais:

„60 Kalbant apie prašymą leisti susipažinti su dokumentais, kiekvieną kartą, kai institucija atsisako suteikti tokį leidimą, ji turi, remdamasi savo turima

informacija, įrodyti, kad dokumentai, kuriuos prašoma atskleisti, iš tikrųjų patenka į Reglamente Nr. 1049/2001 išvardytas išimtis (žr. analogiškai 2000 m. sausio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nyderlandai ir Van der Wal prieš Komisiją*, C-174/98 P ir C-189/98 P, Rink. p. I-1, 24 punktą). Vis dėlto gali būti neįmanoma nurodyti kiekvieno dokumento konfidencialumą pagrindžiančių priežasčių neatskleidžiant jo turinio ir kartu nepažeidžiant pagrindinio išimties tikslo (žr. analogiškai <...> sprendimo *WWF UK prieš Komisiją* 65 punktą).

- 61 Pagal šią teismų praktiką galimybės susipažinti su dokumentu nesuteikusiai institucijai tenka pareiga nurodyti motyvus, kurie leistų suprasti ir patikrinti, pirma, ar prašomam dokumentui iš tikrųjų yra taikoma nurodyta išimtis ir, antra, ar su šia išimtimi susijusios apsaugos poreikis yra realus.

- 62 Šioje byloje dėl Pranešimo 13441/02 Taryba aiškiai nurodė išimtis, kuriomis ji pagrindė savo atsisakymą, nurodydama kartu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmą ir trečią įtraukas. Ji nurodė, kodėl šios išimties yra susijusios su nagrinėjamais dokumentais, remdamasi kova su terorizmu ir trečiųjų šalių dalyvavimu. Be to, ji pateikė trumpą paaiškinimą dėl nurodytos apsaugos poreikio. Dėl visuomenės saugumo ji nurodė, kad dokumentų perdavimas leistų asmenims, apie kuriuos yra ši informacija, apsunkinti valdžios institucijų veiklą. Dėl tarptautinių santykių ji glaustai nurodė trečiųjų šalių dalyvavimą kovoje su terorizmu. Šių argumentų glaustumas yra priimtinas atsižvelgiant į faktą, kad dėl papildomos informacijos, ypač nurodytų dokumentų turinio atskleidimo, šios išimties prarastų savo tikslą.

- 63 Dėl galimybės iš dalies susipažinti su šiais dokumentais Taryba aiškiai nurodė, kad įvertino tokią galimybę bei priežastį, dėl kurios ši galimybė buvo atmesta,

t. y. dėl to, kad nagrinėjami visos apimties dokumentai saugomi nurodytu išimčių. Dėl tų pačių priežasčių Taryba negalėjo tiksliai atskleisti dokumentuose esančios informacijos nurodytoms išimtims neprarandant savo tikslo. Tas faktas, kad ši argumentacija atrodo stereotipinė, savaime nėra motyvacijos trūkumas, nes ji nekliaudo nei motyvų suprasti, nei patikrinti.

64 Dėl valstybių, pateikusių svarbius dokumentus, pažymėtina, kad savo pradinuose sprendimuose dėl atsisakymo Taryba pati nurodė egzistuojant dokumentus iš trečiųjų valstybių. Pirma, Taryba nurodė išimtį šiuo klausimu, o būtent Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalį. Antra, ji nurodė du šios išimties taikymo kriterijus. Visų pirma, ji netiesiogiai, bet neišvengiamai manė, kad nagrinėjami dokumentai buvo slapto pobūdžio. Šis kriterijus yra suprantamas ir patikrinamas atsižvelgiant į jo kontekstą, konkrečiai į šiems dokumentams suteiktą žymą „KONFIDENCIALŪS ES“ („CONFIDENTIEL UE“). Antra, Taryba pareiškė pasitarusi su suinteresuotomis valdžios institucijomis ir atsižvelgusi į jų prieštaravimą bet kokiam dokumentų atskleidimui.

65 Nepaisant santykinio pirmo sprendimo dėl atsisakymo motyvų glaustumo (du puslapiai), ieškovas visiškai galėjo suprasti jam pateiktas atsisakymo priežastis, o Pirmosios instancijos teismas galėjo atlikti patikrinimą. Taigi Taryba tinkamai motyvavo šiuos sprendimus.“

18 Trečiuoju pagrindu, pagrįstu teisės susipažinti su dokumentais pažeidimu, apeliantas nurodo ES 1 straipsnio antrosios pastraipos, ES 6 straipsnio 1 dalies ir EB 255 straipsnio bei Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto ir 6 dalies bei 9 straipsnio 3 dalies pažeidimą.

- 19 Dėl trečiojo pagrindo pirmos dalies, kad Taryba, priimdama pirmą sprendimą dėl atsisakymo, vienu metu konkrečiai neišnagrinėjo klausimo, ar prašomos informacijos atskleidimas gali pažeisti viešąjį interesą, nesuderino savo ir apelianto interesų ir pažeidė teisės susipažinti su dokumentais išimčių griežto aiškinimo principą, Pirmosios instancijos teismas 71–82 punktuose nusprendė:

„71 Visų pirma primintina, kad remiantis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytais išimtimis Taryba nebuvo įpareigota atsižvelgti į individualų ieškovo interesą gauti prašytus dokumentus (žr. šio sprendimo 52 ir 54 punktus).

<...>

74 Pirma, dėl su visuomenės saugumu susijusio visuomenės intereso apsaugos <...>

<...>

77 <...> reikia pripažinti, kad kovos su terorizmu veiksmingumas suponuoja, jog valdžios institucijų turima informacija apie terorizmu įtariamus asmenis ar subjektus turi būti laikoma slapta siekiant, kad ši informacija išliktų svarbi ir leistų imtis efektyvių veiksmų. Dėl to prašomo dokumento viešas atskleidimas neabejotinai pažeistų visuomenės interesą, susijusį su visuomenės saugumu. Šiuo požiūriu ieškovo nurodomas skirtumas tarp strateginės ir asmeniškai su

juo susijusios informacijos negali būti priimtas. Iš tikrųjų bet kokia asmeninė informacija neabejotinai atskleistų tam tikrus strateginius kovos su terorizmu aspektus, pavyzdžiui, informacijos šaltinius, pobūdį arba terorizmu įtariamų asmenų priežiūros laipsnį.

- 78 Taigi nesuteikdama galimybės susipažinti su Pranešimu 13441/02 visuomenės saugumo sumetimais Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.
- 79 Antra, dėl su tarptautiniais santykiais susijusio visuomenės intereso apsaugos, atsižvelgiant į Sprendimą 2002/848 ir Reglamentą Nr. 2580/2001, akivaizdu, kad jos tikslas, t. y. kova su terorizmu, patenka į tarptautinių veiksmų, pradėtų po 2001 m. rugsėjo 28 d. Jungtinių Tautų Saugumo tarybos rezoliucijos 1373 (2001), sritį. Valstybės buvo paragintos bendradarbiauti vykdant šiuos visuotinius veiksmus. Šio tarptautinio bendradarbiavimo elementų tikriausia, netgi neišvengiamai, yra prašomame dokumente. Bet kuriuo atveju ieškovas neginčijo to fakto, kad trečiosios valstybės buvo susijusios su Sprendimo 2002/848 priėmimu. Atvirkščiai, jis paprašė pranešti apie šias valstybes. Iš to matyti, kad prašomam dokumentui taikytina išimtis dėl tarptautinių santykių.
- 80 Šis tarptautinis bendradarbiavimas terorizmo srityje suponuoja valstybių pasitikėjimą Tarybai jų pateiktos informacijos konfidencialiu nagrinėjimu. Taigi atsižvelgiant į prašomo dokumento pobūdį Taryba teisingai galėjo manyti, kad šio dokumento atskleidimas galėjo pakenkti Europos Sąjungos pozicijai tarptautiniame bendradarbiavime kovos su terorizmu srityje.

81 Šiuo klausimu ieškovo argumentas, pagal kurį paprastas faktas, kad trečiosios valstybės dalyvauja institucijų veikloje, nepateisina nagrinėjamos išimties taikymo, turi būti atmetas dėl pirmiau nurodytų priežasčių. Iš tikrųjų, priešingai nei nurodo šis argumentas, trečiųjų šalių bendradarbiavimas patenka į ypač slapto pobūdžio sritį, t. y. kovą su terorizmu, kuris pateisina šio bendradarbiavimo paslapties išsaugojimą. Be to, sprendimas ištiesai parodo, jog atitinkamos valstybės atsisakė, kad jų tapatybė būtų atskleista.

82 Iš to darytina išvada, kad manydama, jog dokumento atskleidimas gali pažeisti visuomenės interesą tarptautinių santykių srityje, Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.“

20 Dėl ieškinio trečiojo pagrindo trečios dalies, pagal kurią griežtas „rengėjo taisyklės“ aiškinimas reiškia, jog Taryba nurodo trečiąsias valstybes, pateikusias su Sprendimu 2002/848 susijusių dokumentų, o taip pat tikslų šių dokumentų pobūdį, kad šiems rengėjams būtų galima pateikti paraišką leisti susipažinti, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 91–99 punktuose nusprendė:

„91 Visų pirma pažymėtina, kad ieškovo argumentai iš esmės remiasi pasenusia teismų praktika, susijusia su 1993 m. gruodžio 6 d. Elgesio kodeksu dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 340, p. 41, toliau – Elgesio kodeksas), kuris buvo patvirtintas 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimu 93/731/EB dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos dokumentais (OL L 340, p. 43) ir 1993 m. vasario 8 d. Komisijos sprendimu 94/90/EAEB, EB, Euratomas dėl galimybės visuomenei susipažinti su Komisijos dokumentais (OL L 46, p. 58).

- 92 Pagal šį elgesio kodeksą, jei institucijos turimo dokumento rengėjas buvo trečiasis asmuo, prašymas leisti susipažinti turėjo būti adresuojamas tiesiogiai dokumento rengėjui. Teisingumo Teismas iš to padarė išvadą, kad institucija turi nurodyti suinteresuotajam asmeniui dokumento rengėją, kad jis galėtų į jį kreiptis tiesiogiai (2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Interporc prieš Komisiją* (C-41/00 P, Rink. p. I-2125) 49 punktą).
- 93 Tačiau pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 4 ir 5 dalis pati institucija turi konsultuotis su trečiuoju asmeniu, kuris yra rengėjas, nebent būtų akivaizdu, kad paraišką reikia patenkinti ar atmesti. Valstybės narės gali paprašyti, kad būtų gautas jų sutikimas.
- 94 Elgesio kodekse nustatyta rengėjo taisyklė buvo iš esmės pakeista Reglamente Nr. 1049/2001. Iš to išplaukia, kad rengėjo atskleidimas įgauna mažesnę reikšmę nei tada, kai galiojo buvusi tvarka.
- 95 Be to, dėl slapto pobūdžio dokumentų Reglamento Nr. 1049 9 straipsnio 3 dalis nustato, kad šie dokumentai „registruojami registre ir išduodami tiksliai esant dokumento parengėjo sutikimui“. Taigi reikia konstatuoti, kad slapto pobūdžio dokumentams taikoma nukrypti leidžianti nuostata, kurios tikslas yra akivaizdus – užtikrinti jų turinio ir net paties jų egzistavimo slaptumą.
- 96 Dėl to Taryba neprivalėjo atskleisti valstybių parengtų su Sprendimo 2002/848 priėmimu susijusių dokumentų bei pačių rengėjų, nes šie dokumentai yra slapto pobūdžio ir juos rengusios valstybės pareiškė prieštaraujancios jų atskleidimui.

- 97 Konstatuotina, kad ieškovas neginčija nei Tarybos nurodomos teisinės bazės, t. y. Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalies, nustatančios, kad atitinkami dokumentai yra slapto pobūdžio, nei to fakto, kad Taryba gavo neigiamą atitinkamus dokumentus rengusių valstybių atsakymą.
- 98 Nėra abejonų, kad nagrinėjami dokumentai yra slapto pobūdžio. <...> Be to, atsižvelgiant į bet kokio institucijos pareiškimo teisėtumo prezumpciją, pažymėtina, kad ieškovas nepateikė jokio įrodymo dėl to, kad Tarybos pareiškimas, jog ji gavo atitinkamų valstybių neigiamą atsakymą, yra klaidingas.
- 99 Dėl šios priežasties Taryba turėjo teisę atsisakyti atskleisti nagrinėjamus dokumentus ir jų rengėjus.“

Dėl apeliacinio skundo

- 21 Apeliantas savo apeliaciniame skunde, kuriam pagrįsti jis nurodo penkis pagrindus, Teisingumo Teismo prašo panaikinti ginčijamą sprendimą ir nuspręsti dėl ginčo patenkinant pirmojoje instancijoje jo pateiktus reikalavimus, kuriais siekiama panaikinti sprendimus dėl atsisakymo. Apeliantas taip pat prašo priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

22 Taryba prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo bylose T-150/03 ir T-405/03

23 Pirmiausia reikia priminti, jog pagal nusistovėjusią teismų praktiką, iš EB 225 straipsnio, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmosios pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies pirmosios pastraipos c punkto matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos skundžiamo sprendimo, kurį prašoma panaikinti, dalys ir teisiniai argumentai, kuriais pagrįstas šis prašymas (žr. būtent 2006 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Reynolds prieš Komisiją*, C-131/03 P, Rink. p. I-7795, 49 punktą, ir minėtą teismų praktiką).

24 Šioje byloje, nors apeliantas savo ieškinyje reikalauja panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su bylomis T-110/03, T-150/03 ir T-405/03, reikia konstatuoti, kad penki apeliaciniam skundui pagrįsti pateikti pagrindai nukreipti tik prieš motyvus, kuriais Pirmosios instancijos teismas rėmėsi atmesdamas ieškinį byloje T-110/03. Tačiau šiuose pagrinduose nekritikuojami motyvai, kuriais Pirmosios instancijos teismas rėmėsi nusprenddamas atmesti ieškinius bylose T-150/03 ir T-405/03.

25 Šiomis aplinkybėmis apeliacinis skundas turi būti atmestas kaip nepriimtinas tiek, kiek juo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą, kuriuo buvo atmesti ieškiniai bylose T-150/03 ir T-405/03.

Dėl apeliacinio skundo byloje T-110/03

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su EB 220 straipsnio, EB 225 straipsnio ir EB 230 straipsnio pažeidimu, teisės į gynybą, teisės į teisingą procesą bei teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu

— Apelianto argumentai

- 26 Pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantas tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 46 ir 47 punktuose nuspręsdamas, jog Taryba turi neribotą diskreciją atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentais dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytų išimčių, susijusių su visuomenės apsauga, ir kad tokios diskrecijos teisminė kontrolė turi apsiriboti procedūros ir motyvavimo taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių tikslumo, o taip pat akivaizdžios klaidos vertinant aplinkybes arba piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimo patikrinimu, Pirmosios instancijos teismas neteisėtai apribojo pagal EB 230 straipsnį jai tenkančią visapusišką teisėtumo kontrolę. Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 67 straipsnio 3 dalis leidžia pastarajam savo kontrolę pagrįsti dokumento, su kuriuo nebuvo leista susipažinti, turiniu, o tai taip pat patvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas turi vykdyti visapusišką institucijų sprendimų dėl visuomenės galimybės susipažinti su institucijų sprendimais teisėtumo kontrolę.
- 27 Subsidiariai apeliantas tvirtina, kad tokia visapusiška kontrolė pateisinama bent jau šioje byloje nagrinėjamo atvejo ypatumais, kurie nuo bylos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Hautala prieš Tarybą*, į kurią daroma nuoroda ginčijamo sprendimo 46 ir 47 punktuose, skiriasi trimis aspektais. Pirma, visi prašomi dokumentai ir pirmas sprendimas dėl atsisakymo patenka į EB sutarties taikymo sritį, bet ne į ES sutarties V antraštinės dalies nuostatų dėl bendros užsienio ir saugumo politikos taikymo sritį. Antra, šie dokumentai nėra skirti vidiniam

naudojimui, bet teisės aktų priėmimo procedūrai, todėl galimybė susipažinti su jais turi būti taikoma plačiau. Trečia, apeliantas turi teisėtą interesą susipažinti su šiais dokumentais, kurie su juo asmeniškai susiję ir kuriais remiantis jis buvo įtrauktas į ginčijamą sąrašą.

- 28 Ginčijamo sprendimo 52 punkte šiuo klausimu nusprendamas, jog taikant Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas privalomas išimtis negalima atsižvelgti į individualų interesą, kurį gali turėti pareiškėjas, prašantis leisti susipažinti su asmeniškai su juo susijusiu dokumentu, Pirmosios instancijos teismas padarė dvi teisės klaidas.
- 29 Pirma, jis nevykdė kontrolės laikantis bendrojo EŽTK 6 straipsnio 3 dalies a punkte numatyto principo, kuris nurodo, jog „kiekvienas kaltinamas nusikaltimo padarymu asmuo turi <...> teisę būti skubiai ir išsamiai <...> informuotas apie pateikiamo jam kaltinimo pobūdį ir pagrindą“, nors dėl apelianto įtraukimo į ginčijamą sąrašą jam taikoma ši nuostata. Antra, neatsižvelgdamas į individualų apelianto interesą, Pirmosios instancijos teismas pažeidė taisyklę, pagal kurią sprendimas dėl paraiškos leisti susipažinti su institucijų dokumentais turi būti priimtas išnagrinėjus kiekvieno atskiro atvejo aplinkybes.
- 30 Pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantas tvirtina, kad, pirmo sprendimo dėl atsisakymo neišnagrinėdamas EŽTK 6 straipsnio 3 dalies a punkte numatyto principo atžvilgiu ir neatsakydamas į jo argumentus šiuo klausimu, Pirmosios instancijos teismas pažeidė teisę į gynybą ir bendrąją teisės į teisingą procesą principą.
- 31 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje apeliantas nurodo, kad apribodamas teisėtumo kontrolę ir nesutikdamas su argumentu pagrįstu minėto 6 straipsnio 3 dalies a punkte numatyto principo pažeidimu, Pirmosios instancijos teismas taip pat pažeidė teisę į veiksmingą teisminę gynybą, kurią apeliantas kildina iš EŽTK 13 straipsnio.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 32 Kalbant apie pirmojo pagrindo pirmą dalį, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad pagal EB 230 straipsnį Bendrijos teismui tenkančios teisėtumo kontrolės apimtis gali skirtis, priklausomai nuo nagrinėjamų sričių.
- 33 Dėl proporcingumo principo laikymosi teisminės kontrolės Teisingumo Teismas taip pat jau yra nusprendęs, kad Bendrijos teisės aktų leidėjui turi būti suteikta plati diskrecija srityse, kurios reikalauja jo politinio, ekonominio ir socialinio pobūdžio pasirinkimų ir kuriose jis turi atlikti sudėtingus vertinimus. Iš to matyti, kad tik akivaizdžiai netinkamas šiose srityse priimtos priemonės pobūdis, palyginti su tikslu, kurio kompetentinga institucija ketina siekti, gali turėti poveikį šios priemonės teisėtumui (žr., be kita ko, 2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *IATA ir ELFAA*, C-344/04, Rink. p. I-403, 80 punktą ir minėtą teismų praktiką).
- 34 Priešingai nei tvirtina apeliantas, atsižvelgiant į minėtą teismų praktiką, Pirmosios instancijos teismas dėl Tarybos sprendimo, kuriuo, remiantis viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytų išimčių, susijusių su visuomenės interesu, atsisakoma visuomenei suteikti galimybę susipažinti su dokumentu, teisminės kontrolės apimties ginčijamo sprendimo 46 punkte teisingai nusprendė, kad Taryba turi turėti plačią diskreciją nustatydamas, ar dokumentų, patenkančių į minėtų išimčių sritis, atskleidimas gali pažeisti visuomenės interesą. Ginčijamo sprendimo 47 punkte Pirmosios instancijos teismas taip pat teisingai nusprendė, jog Bendrijos teismo teisėtumo kontrolė, vykdoma tokio sprendimo atžvilgiu, turi apsiriboti procedūros ir motyvavimo taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių tikslumo, o taip pat akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes arba piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimo patikrinimu.

- 35 Pirma, reikia pripažinti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte saugomų interesų ypatingas jautrumas ir svarba kartu su privalomuoju institucijos atsisakymo suteikti galimybę susipažinti, kai pagal šią nuostatą dokumento atskleidimas pažeistų jos interesus, pobūdžiu institucijos sprendimą daro sudėtingo ir delikataus pobūdžio, reikalaujančio ypatingo atsargumo. Taigi tokiam sprendimui priimti reikalinga diskrecija.
- 36 Antra, reikia pastebėti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte įtvirtinti kriterijai yra labai bendro pobūdžio, todėl turi būti atsisakoma leisti susipažinti, kaip matyti iš šios nuostatos formuluotės, kai atitinkamo dokumento atskleidimas padarytų „žalos“ „visuomenės intereso“, susijusio su „visuomenės saugumu“ ar „tarptautiniais santykiais“, apsaugai.
- 37 Šiuo klausimu iš šio reglamento priėmimo parengiamųjų darbų nagrinėjimo matyti, jog nebuvo atsižvelgta į įvairius pasiūlymus, kuriais iš anksto buvo siekiama nustatyti išimčių, susijusių su visuomenės apsauga, į kurias daroma nuoroda šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkte, taikymo sritį, kuri neabejotinai būtų leidusi atitinkamai padidinti teisminės kontrolės galimybes institucijos diskrecijos atžvilgiu.
- 38 Tas pats taikytina 2000 m. birželio 27 d. pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL C 177 E, p. 70) paaikškinimui, kuris numatė šias išimtis taikyti kilus „didelei grėsmei“ šių interesų apsaugai. Taip yra ir minėto pasiūlymo trisdešimtame pakeitime, esančiame pasiūlyme dėl teisės akto priėmimo, pateiktame Europos Parlamento piliečių laisvių ir teisių apsaugos, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ataskaitoje (A5-0318/2000), kurioje buvo siūloma pakeisti

4 straipsnį taip, kad būtų atsisakoma suteikti galimybę susipažinti, jeigu dėl dokumento atskleidimo saugumo politikai ar „gyvybiniam interesui“ tarptautiniuose Sąjungos santykiuose būtų padaryta „didelė“ žala.

39 Trečia, kaip teisingai nurodė Taryba, Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 67 straipsnio 3 dalis nesuteikia pagrindo ginčyti ginčijamo sprendimo 46 ir 47 punktuose nurodytų principų pagrįstumą. Iš tikrųjų šio reglamento II antraštinės dalies 3 skyriaus 2 skirsnyje įtvirtintos nuostatos, skirtos tyrimo priemonėms, trečiojoje pastraipoje numatoma, kad „jeigu dokumentas, su kuriuo Bendrijos institucija uždraudė leisti susipažinti, pateikiamas byloje dėl šio draudimo teisėtumo Pirmosios instancijos teismui, kitoms šalims šis dokumentas nepateikiamas“. Be to, ši nuostata visų pirma siekia apsaugoti institucijos sprendimo nepateikti dokumento, kol Pirmosios instancijos teismas nepriėmė sprendimo, pasekmes, jei būtent šis nepateikimas yra pastarajam pateiktos bylos dalykas. Tačiau nors ši procedūrinė nuostata patvirtina, kad prireikus Pirmosios instancijos teismui gali tekti susipažinti su dokumentu, su kuriuo nebuvo leista susipažinti visuomenei, ji nėra tinkama pagal EB sutartį Bendrijos teismui tenkančios teisminės kontrolės apimčiai apibrėžti.

40 Ketvirta, kalbant apie papildomus apelianto argumentus, pagrįstus tariamais šio atvejo ypatumais, išvardytais šio sprendimo 27 punkte, reikia konstatuoti, kad jie taip pat neturi poveikio šioje byloje Pirmosios instancijos teismui tenkančios teisminės kontrolės apimčiai.

41 Pirma, dėl apelianto tvirtinimo, jog prašomi dokumentai paskatino įstatyminio pobūdžio akto priėmimą, pakanka pastebėti, kad netgi darant prielaidą, jog jis yra teisingas, toks tvirtinimas negali turėti poveikio atsakymui į klausimą, ar šių dokumentų atskleidimas gali pažeisti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte saugomus interesus, nei tam, ar turi būti nesuteikiama galimybė susipažinti su šiais prašomais dokumentais. Šiuo klausimu reikia nurodyti, jog nors šio

reglamento 12 straipsnio 2 dalis numato, kad valstybėse narėse juridinę galią turinčių arba jas saistančių teisės aktų priėmimo procese parengti ar gauti dokumentai turi būti tiesiogiai prieinami, tačiau priduria, jog tai taikoma tik nepažeidžiant to paties reglamento 4 ir 9 straipsnių nuostatų.

- 42 Antra, kalbant apie argumentą, kurį apeliantas bando grįsti aplinkybe, jog visi prašomi dokumentai ir pirmas sprendimas dėl atsisakymo patenka į EB sutarties taikymo sritį, o ne į užsienio politikos ir bendrojo saugumo sritį, pakanka nurodyti, jog tokia aplinkybė nėra patvirtinta šioje byloje. Taryba šiuo klausimu pabrėžė, kad Sprendimas 2002/848, kuriuo apeliantas buvo ištrauktas iš ginčijamą sąrašą, iš tikrųjų yra glaudžiai susijęs su 2002 m. spalio 28 d. Tarybos bendrąja pozicija 2002/847/BUSP, atnaujinančia Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu ir panaikinančia Bendrąją poziciją 2002/462/BUSP (OL L 295, p. 1).
- 43 Trečia, dėl konkretaus apelianto intereso susipažinti su prašomais dokumentais reikia pabrėžti, kaip ginčijamo sprendimo 50 punkte teisingai teigė Pirmosios instancijos teismas, jog Reglamento Nr. 1049/2001 tikslas yra garantuoti visiems galimybę susipažinti su institucijų dokumentais, o ne nustatyti konkretaus intereso apsaugos taisykles, kad vienas ar kitas asmuo galėtų susipažinti su vienu iš šių dokumentų.
- 44 Tai matyti būtent iš šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies, 6 straipsnio 1 dalies ir 12 straipsnio 1 dalies bei iš šio reglamento ketvirtos ir vienuoliktos konstatuojamųjų dalių. Pirmoji iš šių nuostatų užtikrina teisę bet kuriam Sąjungos piliečiui ir bet kuriam fiziniam ar juridiniam asmeniui, gyvenančiam ar turinčiam registruotą buveinę valstybėje narėje, susipažinti su institucijų dokumentais, antroji konkrečiai nurodo, kad pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį.

12 straipsnio 1 dalis numato, kad institucijos sudaro galimybes, jog dokumentai būtų kiek įmanoma „tiesiogiai“ prieinami visuomenei elektroniniu būdu arba per registrą. Reglamento Nr. 1049/2001 pavadinimas ir ketvirta bei vienuolikta konstatuojamosios dalys taip pat parodo, kad šiuo reglamentu siekiama, jog institucijų dokumentai būtų prieinami „visuomenei“.

45 Parengiamųjų Reglamento Nr. 1049/2001 priėmimo darbų analizė taip pat parodo, kad buvo išnagrinėta galimybė išplėsti šio reglamento objektą atsižvelgiant į tam tikrus konkrečius interesus, kuriais asmuo galėtų remtis, siekdamas susipažinti su konkrečiu dokumentu. Taip pat trisdešimt pirmame pakeitime, esančiame pranešime dėl teisės akto priėmimo, pateiktame Europos Parlamento piliečių laisvių ir teisių apsaugos, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto ataskaitoje, siūloma į šio sprendimo 38 punkte minėto Komisijos pasiūlymo 4 straipsnio 1 dalį įtraukti naują a punktą, kuris numatyta „kad institucija, nagrinėdama viešąjį interesą dėl dokumento atskleidimo, taip pat turi atsižvelgti į peticijų teikėjo, pareiškėjo ar kito teisę, interesą ar įpareigojimą šioje srityje turinčio asmens nurodytą interesą“. Be to, septintame pakeitime, kurį pranešime pasiūlė Europos Parlamento peticijų komitetas, pateiktame toje pačioje ataskaitoje, numatyta į Komisijos pasiūlymo 1 straipsnį įtraukti dalį, kurioje būtų patikslinta, jog „peticijų teikėjas, pareiškėjas ar kitas fizinis ar juridinis asmuo, kurio teisės, interesai ar pareigos nagrinėjamos byloje (šios bylos šalis) taip pat turi teisę susipažinti su dokumentu, kuris nėra prieinamas visuomenei, tačiau kuris gali turėti poveikį bylos nagrinėjimui, kaip numatyta šiame reglamente ir institucijų priimtose nuostatose“. Tačiau šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad nė vienas iš šių pasiūlymų nebuvo perkeltas į Reglamento Nr. 1049/2001 nuostatas.

46 Vis dėlto iš šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkto formuluotės matyti, kad, kalbant apie šioje nuostatoje numatytos teisės susipažinti su dokumentais išimtis, institucija privalo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti, jeigu dokumento atskleidimas visuomenei galėtų pažeisti šios nuostatos saugomus interesus, nesant būtinumo panašiu atveju, ir skirtingai nei numato, pavyzdžiui, to paties straipsnio 2 dalis, su šių interesų apsauga susijusius reikalavimus derinti su kitų interesų pagrindu kylančiais reikalavimais.

- 47 Iš to, kas pasakyta, matyti, jog ginčijamo sprendimo 52 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, jog institucija, kuri turi pareikšti nuomonę, ar šių dokumentų atskleidimas visuomenei pažeistų Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte saugomus interesus, ir atsisakyti panašiu atveju suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, neturi atsižvelgti į konkretų apelianto interesą gauti dokumentus.
- 48 Netgi darant prielaidą, kad apeliantas, kaip jis tvirtina, turi teisę būti išsamiai informuotas apie pateikiamo jam kaltinimo pobūdį ir pagrindą dėl jo įtraukimo į ginčijamą sąrašą ir kad ši teisė suteikia galimybę susipažinti su Tarybos dokumentais, pakanka pastebėti, kad tokia teisė negali būti konkrečiai naudojama, kaip teisingai Pirmosios instancijos teismas nusprendė ginčijamo sprendimo 52–55 punktuose, remiantis Reglamente Nr. 1049/2001 įtvirtinta visuomenės susipažinimo su dokumentais tvarka.
- 49 Remiantis tuo, kas išdėstyta, pirmojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.
- 50 Tas pats taikytina pirmojo pagrindo antrai daliai, kuri pagrįsta tariamu teisės į gynybą pažeidimu, nes Pirmosios instancijos teismas neatsakė į apelianto argumentą, pagrįstą teisės būti išsamiai informuotam apie pateikiamo jam kaltinimo pobūdį ir pagrindą pažeidimu. Šiuo klausimu pakanka nurodyti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 48 punkte pateiktų vertinimų, šį argumentą Pirmosios instancijos teismas tinkamai išnagrinėjo ir atmetė ginčijamo sprendimo 52–55 punktuose.
- 51 Pirmojo pagrindo trečioje dalyje apeliantas nurodo tariamą savo teisės į veiksmingą teisminę gynybą dėl pažeistos jo teisės būti išsamiai informuotam apie pateikiamo jam kaltinimo pobūdį ir pagrindą dėl jo įtraukimo į ginčijamą sąrašą, pažeidimą.

- 52 Šiuo klausimu vis dėlto reikia nurodyti, kaip tai matyti iš šio sprendimo 48 punkto, kad tokia teisė būti informuotam, net jei ji yra teisinga, neturi būti konkrečiai naudojama remiantis Reglamente Nr. 1049/2001 įtvirtinta susipažinimo su dokumentais tvarka. Iš to darytina išvada, kad galimas tokios teisės pažeidimas padaromas ne dėl pagal reglamentą priimto sprendimo neleisti susipažinti su dokumentais, todėl negalima priimti teismo sprendimo patenkinant ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo. Taigi pirmojo pagrindo trečia dalis taip pat turi būti pripažinta nepagrįsta.
- 53 Iš to, kas pasakyta, matyti, jog nėra pagrįsta nė viena iš trijų apeliaciniam skundai pagrįsti apelianto nurodytų pirmojo pagrindo dalių, todėl jį visą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su teisės susipažinti su dokumentais pažeidimu dėl klaidingo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmos ir trečios įtraukos aiškinimo ir dėl neteisingo to paties straipsnio 6 dalies taikymo

— Apelianto argumentai

- 54 Antrojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantas tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas klaidingai taikė išimtį, pagrįstą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmoje įtraukoje numatyto visuomenės intereso, susijusio su visuomenės saugumu, apsauga, ir todėl pažeidė jo teisę susipažinti su dokumentais.

- 55 Ginčijamo sprendimo 77–81 punktuose Pirmosios instancijos teismo atlikta analizė, pagal kurią valdžios institucijų turima informacija apie asmenis, įtariamus terorizmu, turi būti konfidenciali, pažeidžia reikalavimą taisyklės išimtis aiškinti griežtai, ir todėl skaidrumo principas visiškai netaikomas.
- 56 Antrojo pagrindo antroje dalyje apeliantas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas taip pat klaidingai taikė išimtį, pagrįstą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto trečioje įtraukoje numatyto visuomenės intereso, susijusio su tarptautiniais santykiais, apsauga.
- 57 Pirma, ginčijamo sprendimo 79 punkte šiuo klausimu išdėstytas Pirmosios instancijos teismo aiškinimas taip pat pažeidžia reikalavimą griežtai aiškinti visas išimtis.
- 58 Antra, remdamasis klaidinga prielaida, kad nagrinėjami dokumentai yra iš trečiųjų valstybių, nors jie yra iš valstybių narių, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 80 ir 81 punktuose klaidingai aiškino sąvoką „tarptautiniai santykiai“ taikydamas ją valstybių narių informacijos, perduotos Tarybai, atžvilgiu, nors ši sąvoka apima tik Sąjungos ir trečiųjų valstybių santykius.
- 59 Trečia, Pirmosios instancijos teismo tvirtinimas, kad prašomų dokumentų neatskleidimas pateisinamas tuo, jog Sąjungos ir trečiųjų valstybių bendradarbiavimas turi likti slaptas, yra klaidingas, nes toks bendradarbiavimas su Filipinų Respublika yra viešai žinomas.

60 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliantas nurodo, jog Pirmosios instancijos teismas, nusprenddamas, kad Taryba atsisakymą pateikti dokumentus motyvavo tuo, jog trečiosios valstybės pateikė dokumentus šiai institucijai, nors jo paraiška ir pirmas sprendimas dėl atsisakymo buvo aiškiai susiję su valstybėmis narėmis, padarė teisės klaidą. Taip nusprenddamas, Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalį, nes neišnagrinėjo ir nepatvirtino atsisakymo leisti apeliantui susipažinti su dokumentais iš dalies.

— Teisingumo Teismo vertinimas

61 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 1 straipsnio, skaitomo atsižvelgiant į to paties reglamento ketvirtą konstatuojamąją dalį, jis numato padaryti visuomenės teisę susipažinti su institucijų dokumentais kuo veiksmingesnę.

62 Vis dėlto iš šio reglamento, būtent iš vienuoliktos konstatuojamosios dalies ir 4 straipsnio, kuris numato išimtis, matyti, kad teisei susipažinti su dokumentais taikomos tam tikros išimties pagrįstos viešuoju ar privačiu interesu.

63 Kadangi šios išimties nukrypsta nuo kuo platesnio visuomenės priėjimo prie dokumentų principo, jos, kaip teisingai nurodė apeliantas, turi būti aiškinamos ir taikomos griežtai (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Nyderlandai ir Van der Wal prieš Komisiją* 27 punktą).

64 Šiuo klausimu reikia priminti, kaip matyti ir iš šio sprendimo 34 punkto, kad siauro aiškinimo principas, kalbant apie su visuomenės interesu susijusias išimtis, numatytas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte, nedraudžia

Tarybos diskrecijos nustatant, ar dokumento atskleidimas visuomenei pažeistų šia nuostata saugomus interesus. Dėl nagrinėjant apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą Teisingumo Teismo išdėstytų priežasčių, Tarybos, remiantis viena iš minėtų išimčių, priimto sprendimo atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su dokumentu Pirmosios instancijos teismo vykdoma teisėtumo kontrolė apsiriboja tik procedūros ir motyvavimo taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių tikslumo, o taip pat akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes arba piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimo patikrinimu.

- 65 Remiantis šiomis pirminėmis pastabomis, dėl antrojo pagrindo pirmos dalies reikia konstatuoti, jog, priešingai nei tvirtina apeliantas, tačiau kaip teisingai mano Taryba, Pirmosios instancijos teismas nepadarė jokios teisės klaidos ginčijamo sprendimo 77 ir 78 punktuose.
- 66 Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismas, šio sprendimo 77 punkte tvirtindamas, kad neabejotinai galima pripažinti, jog valdžios institucijų turimi dokumentai, susiję su terorizmu įtariamais asmenimis ar subjektais ir priklausantys slapto pobūdžio dokumentų kategorijai Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio prasme, neturi būti atskleisti visuomenei, siekiant nesumažinti operatyvinės kovos su terorizmu veiksmingumo bei nepakenkti visuomenės saugumo apsaugai, to paties sprendimo 78 punkte teisingai nusprendė, kad Taryba, atsisakydama suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais, susijusiais su visuomenės saugumu, nes juos atskleidus būtų pažeistas visuomenės interesas, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.
- 67 Dėl antrojo pagrindo antros dalies, pagrįstos klaidingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto trečioje įtraukoje numatytos išimties, susijusios su tarptautiniais santykiais, taikymu, pirmiausia, nesant reikalo išnagrinėti kitų apelianto argumentų, pateiktų šio pagrindo antroje dalyje, reikia pripažinti, kad savo argumentus grįsdamas tuo, jog dokumentus Tarybai pateikė trečiosios

valstybės, nors iš bylos medžiagos matyti bei Taryba pripažįsta, kad šiuos dokumentus pateikė valstybės narės, Pirmosios instancijos teismas savo sprendime iškreipė faktus.

- 68 Dar labiau akivaizdu, jog dėl šio faktų iškreipimo šioje byloje atsirado labai didelių ginčijamo sprendimo 79–81 punktuose išdėstytų argumentų, kuriais remdamasis šio sprendimo 82 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog Taryba, manydama, kad prašomo dokumento atskleidimas gali pažeisti visuomenės interesą tarptautinių santykių srityje, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, trūkumų.
- 69 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tokiu faktų iškreipimu galima remtis apeliaciniame skunde ir dėl jo gali būti panaikintas sprendimas, kuriame yra toks trūkumas.
- 70 Šioje byloje reikia nurodyti, jog, kaip matyti iš šio sprendimo 65 punkto, Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad pirmas sprendimas dėl atsisakymo buvo tinkamai pagrįstas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmos įtraukos išimtimi dėl visuomenės intereso, susijusio su visuomenės saugumu.
- 71 Reikia konstatuoti, kad netgi jei Pirmosios instancijos teismas nebūtų iškreipęs faktų, kaip aprašyta šio sprendimo 67 punkte, ir pripažįstant, kad šiuo atveju reikia padaryti išvadą, jog Taryba klaidingai rėmėsi išimtimi dėl visuomenės intereso, susijusio su tarptautiniais santykiais, dėl tokios išvados nebūtų panaikintas pirmas Tarybos sprendimas dėl atsisakymo, nes jis yra pagrįstas išimtimi dėl visuomenės intereso, susijusio su visuomenės saugumu.

- 72 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia pripažinti, jog faktų iškraipymas ginčijamame sprendime neturi poveikio šio sprendimo rezoliucinei daliai ir dėl šio motyvo jis negali būti panaikintas (šia prasme žr. 2006 m. birželio 1 d. Sprendimo *P & O European Ferries (Vizcaya) ir Diputación Foral de Vizcaya prieš Komisiją*, C-442/03 P ir C-471/03 P, Rink. p. I-0000, 133 ir 134 punktus).
- 73 Antrojo pagrindo trečioje dalyje apeliantas taip pat nurodo Pirmosios instancijos teismą iškraipius faktus, supainiojant trečiąsias valstybes su valstybėmis narėmis. Jis tvirtina, kad dėl šio supainiojimo Pirmosios instancijos teismas negalėjo patvirtinti pirmo sprendimo dėl atsisakymo leisti susipažinti iš dalies, kiek tai susiję su valstybėmis, perdavusiomis dokumentus Tarybai.
- 74 Šiuo klausimu pakanka pastebėti, kad, priešingai nei tvirtina apeliantas, šis sumaišymas neturi jokio poveikio argumentams, kuriais remdamasis Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 99 punkte nusprendė, jog Taryba teisingai atsisakė nurodyti, kurios valstybės pateikė nagrinėjamus dokumentus.
- 75 Iš šio sprendimo 95–97 punktų taip pat aišku, kad Pirmosios instancijos teismas savo argumentus šiuo klausimu pagrindė ta aplinkybe, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalies, pirmame sprendime dėl atsisakymo Tarybos nurodytos nuostatos, kad slapto pobūdžio dokumentai išduodami tiktai esant dokumento rengėjo sutikimui. Šiuo atveju tokio sutikimo nebuvo. Be to, kaip savo išvados 58 ir 59 punktuose šiuo klausimu nurodė generalinis advokatas, šio 9 straipsnio 3 dalis taikoma vienodai, ar dokumentas būtų gautas iš valstybės narės, ar iš trečiosios valstybės.
- 76 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad nėra pagrįsta nė viena iš apeliaciniam skundui pagrįsti apelianto nurodytų antrojo pagrindo dalių, todėl jis visas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti pažeidimu

— Apelianto argumentai

- 77 Pirmiausia, dėl vienos ir kitos išimties, Tarybos nurodytos atsisakymui suteikti galimybę susipažinti su nagrinėjamais dokumentais pateisinti, apeliantas tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 62 ir 65 punktų, klaidingai pritarė pirmame sprendime dėl atsisakymo pateiktiems labai glaustiems ir stereotipiniams motyvams šiuo klausimu, juos papildydamas savo motyvais, pateiktais šio sprendimo 77, 80 ir 81 punktuose.
- 78 Dėl atsisakymo suteikti galimybę susipažinti iš dalies, Pirmosios instancijos teismas, pažeisdamas EB 253 straipsnį, taip pat pritarė standartiniams motyvams, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 63 punkto.
- 79 Galiausia, kalbant apie atsisakymą atskleisti, kuri valstybė perdavė nagrinėjamą informaciją, supainiodamas valstybes nares ir trečiąsias valstybes, Pirmosios instancijos teismas visiškai neatliko argumento, kad atitinkamų valstybių pavadinimo atskleidimas pažeistų viešąjį interesą, susijusį su visuomenės saugumu ar tarptautiniais santykiais, kontrolės. Tokios kontrolės nebuvimas yra EB 253 ir EB 230 straipsnių pažeidimas.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 80 Kaip matyti iš nusistovėjusios teismų praktikos, EB 253 straipsnyje reikalaujama motyvacija turi būti pritaikyta prie ginčijamo akto pobūdžio, turi aiškiai ir

nedviprasmiškai atskleisti Bendrijos institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, samprotavimus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o Teisingumo Teismas galėtų vykdyti priežiūrą. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į kiekvieną atvejį atskirai, tai yra į akto turinį, nurodytų prižasčių pobūdį bei asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir asmeniškai su juo susiję, interesus gauti paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar nurodytos priemonės priežastys atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir turinį bei visus nagrinėjamą klausimą reglamentuojančius teisės aktus (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Interporc prieš Komisiją* 55 punktą ir minėtą teismų praktiką).

- 81 Šioje byloje Pirmosios instancijos teismas teisingai taikė šiuos principus ir nepadarė jokios teisės klaidos glaustai nuspręsdamas tiek dėl visiško atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su prašomais dokumentais, tiek dėl atsisakymo suteikti galimybę susipažinti iš dalies, nes pirmo sprendimo dėl atsisakymo motyvai yra tinkami bylos konteksto atžvilgiu ir pakankami, kad apeliantas galėtų įvertinti atsisakymo suteikti galimybę susipažinti priežastis ir kad Pirmosios instancijos teismas vykdytų jam tenkančią teisėtumo kontrolę.
- 82 Iš tikrųjų, kaip Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė ginčijamo sprendimo 62 ir 63 punktuose ir kaip Taryba tvirtino Teisingumo Teisme, šis glaustumas pateisinamas reikalavimu nepažeisti svarbių interesų, kuriuos saugo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmoje ir trečioje įtraukose numatytos teisės susipažinti su dokumentais išimties, pateikiant informaciją apie tai, ką šiomis išimtimis konkrečiai siekiama saugoti.
- 83 Reikalavimas institucijoms nevykdyti priemonių, kurios netiesiogiai pažeidžia interesus, kuriuos šios išimties specialiai saugo, konkrečiai nurodytas Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 4 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalyje. Pirmoji iš šių nuostatų patikslina, kad bet kuris institucijos sprendimas, kuriuo neduodama leidimo susipažinti su slaptu dokumentu, pagrįsto priežastimis, nepažeidžiančiomis interesų,

kurių apsauga numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje. Antroji nuostata konkrečiai numato, jog kai institucijos registre dokumentas turi įrašą, toks įrašas turi būti pateiktas taip, kad nebūtų pakenkta 4 straipsnyje nurodytų interesų apsaugai.

84 Tai, kad nagrinėjant bylą iš esmės Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo elementus, kurių negalima aiškiai matyti iš pirmo sprendimo dėl atsisakymo motyvų, įskaitant pateiktus ginčijamo sprendimo 77, 80 ir 81 punktuose, kuriais remiasi apeliantas, neturi poveikio ankstesnei analizei.

85 Kalbant apie pirmame sprendime dėl atsisakymo Tarybos nurodytus motyvus, kodėl atsisakoma nurodyti dokumentus perdavusių valstybių pavadinimą, reikia nurodyti, kad Pirmosios instancijos teismo trečiųjų valstybių supainiojimas su valstybėmis narėmis neturi reikšmės šio teismo motyvams, išdėstytiems ginčijamo sprendimo 64 ir 65 punktuose, siekiant nustatyti, ar šie motyvai atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, ir pripažinti, kad ši nuostata nėra pažeista.

86 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas minėtame 64 punkte rėmėsi tuo, kad pirmo sprendimo dėl atsisakymo motyvai parodo, pirma, jog nagrinėjami dokumentai yra slapto pobūdžio dokumentai Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio prasme ir, antra, kad šiuos dokumentus pateikusi valstybė nesutiko, jog prašoma informacija būtų atskleista pagal šio straipsnio 3 dalį. Be to, akivaizdu, kad šiuo klausimu nėra svarbi atitinkamų rengėjų tapatybė, o būtent, ar kalbama apie valstybių narių, ar trečiųjų valstybių rengėjus.

87 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad apeliaciniam skundai pagrįsti apelianto nurodytas trečiasis pagrindas nėra pagrįstas, todėl jis turi būti atmetas.

Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su nekaltumo prezumpcijos ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą pažeidimu

— Apelianto argumentai

- 88 Apelianto manymu, Pirmosios instancijos teismas savavališkai apribojo jo ieškinio apimtį ir todėl pažeidė nekaltumo prezumpciją.
- 89 Priešingai nei Pirmosios instancijos teismas nurodė ginčijamo sprendimo 50–56 punktuose, apelianto patarėjo pareiškimas per posėdį, kad apeliantas siekė susipažinti tik su juo susijusiais dokumentais, neleidžia manyti, jog jo paraiška dėl susipažinimo su dokumentais buvo siekiama gauti šiuos dokumentus tik siekiant pasinaudoti savo teise į gynybą nagrinėjamoje byloje T-47/03.
- 90 Apeliantas tvirtina, jog šia paraiška siekiama, kad tiek visuomenei, tiek jam pačiam būtų suteikta galimybė susipažinti su dokumentais, pateisinančiais jo įtraukimą į ginčijamą sąrašą. Tik gavus leidimą susipažinti, būtų veiksmingai kompensuotas nekaltumo prezumpcijos pažeidimas, kurio auka jis tapo dėl šio įtraukimo ir minėto sąrašo paskelbimo, suteikiant galimybę tiek bendrai pateikti atsakymą bei surengti viešą aptarimą, tiek kiek tai susiję su tariamai prieš jį pateiktais įrodymais.
- 91 Tačiau apelianto galimybė susipažinti su šiais dokumentais byloje T-47/03, į kurią Pirmosios instancijos teismas daro nuorodą ginčijamo sprendimo 55 punkte, nesuteikia jam EŽTK 13 straipsnyje numatytos veiksmingos teisminės apsaugos visų asmenų, kurių šia konvencija garantuojamos teisės ir laisvės buvo pažeistos, atžvilgiu.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 92 Ketvirtąjį apeliacinio skundo pagrindą iš esmės sudaro tariamas nekaltumo prezumpcijos pažeidimas dėl apelianto įtraukimo į ginčijamą, vėliau viešai paskelbtą, sąrašą ir tvirtinimas, kad toks pažeidimas pateisina leidimą susipažinti su prašomais dokumentais, nes šių dokumentų atskleidimas ir dėl jų kylanti viešos diskusijos būtų vienintelė veiksminga ši pažeidimą kompensuojanti priemonė.
- 93 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad nors nurodoma, jog šiuo pagrindu tariamai skundžiama Pirmosios instancijos vertinimo klaida dėl ieškinio apimties, iš tikrųjų šis pagrindas yra esminis ginčijant pirmo sprendimo dėl atsisakymo teisėtumą remiantis tuo, kad jame nuspręsta neduoti leidimo viešai paskelbti nagrinėjamus dokumentus ir kad dėl šio sprendimo apeliantas negali gauti veiksmingos kompensacijos, į kurią jis galėtų pretenduoti dėl jo nekaltumo prezumpcijos pažeidimo.
- 94 Kadangi Pirmosios instancijos teisme pateiktame ieškinyje dėl šio sprendimo panaikinimo šis pagrindas nebuvo nurodytas, jis yra naujas ginčo dalyką išplečiantis pagrindas, kuris negali būti pirmą kartą pateiktas apeliacinėje instancijoje.
- 95 Leisti šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindą ir argumentus, kurie nebuvo nurodyti Pirmosios instancijos teisme, reikėtų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Pirmosios instancijos teismas. Apeliaciniame procese Teisingumo Teismas yra kompetentingas tik iširti pirmojoje instancijoje

nagrinėtų pagrindų ir argumentų teisinius vertinimus (žr., be kita ko, 1994 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Brazzelli Lualdi*, C-136/92 P, Rink. p. I-1981, 59 punktą; 2000 m. kovo 30 d. Sprendimo *VBA prieš VGB ir kt.*, C-266/97 P, Rink. p. I-2135, 79 punktą; 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Henkel prieš OHMI*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 50 punktą bei 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *JCB Service prieš Komisiją*, C-167/04 P, Rink. p. I-8935, 114 punktą).

- 96 Darytina išvada, kad ketvirtasis pagrindas, apelianto nurodytas apeliaciniam skundui pagrįsti, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl penktojo pagrindo, susijusio su teisės susipažinti su dokumentais pažeidimu dėl klaidingo Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies ir 9 straipsnio 3 dalies aiškinimo

— Apelianto argumentai

- 97 Penktojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantas tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 64 ir 96 punktuose manydamas, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalis ir 9 straipsnio 3 dalis leidžia atsisakyti, valstybėms narėms nesutikus, suteikti galimybę susipažinti ne tik su valstybių narių dokumentų turiniu, bet ir sužinoti, kurios valstybės narės juos pateikė, nors ši informacija negali būti laikoma „dokumentu“ šių nuostatų prasme, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą. Taip veikdamas Pirmosios instancijos teismas neteisėtai išplėtė šiose nuostatose nustatytą išimčių taikymo sritį.

- 98 Be to, nesuteikiant galimybės sužinoti, kokia valstybė narė pateikė nagrinėjamus dokumentus, šios nuostatos, kaip jas aiškina Pirmosios instancijos teismas,

praktiškai atima iš suinteresuotojo asmens teisę kreiptis į nacionalines valdžios institucijas dėl galimybės taikant nacionalinę teisę susipažinti su šiais dokumentais arba bent jau neproporcingai pažeidžia šią teisę, priversdamas suinteresuotuosius asmenis pradėti procedūras visose valstybėse narėse, kurios galėjo pateikti šiuos dokumentus.

- 99 Penktojo pagrindo antroje dalyje apeliantas tvirtina, jog Pirmosios instancijos teismas neatsakė į jo argumentą, kad Taryba nenurodė motyvų, dėl kurių atitinkamų valstybių narių pavadinimo atskleidimas galėtų pažeisti visuomenės interesą, susijusį su visuomenės saugumu ar tarptautiniais santykiais.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 100 Dėl penktojo pagrindo pirmos dalies pirmiausia reikia nurodyti, jog, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 97 ir 98 punktų, ji nebuvo ginčijama Pirmosios instancijos teisme ir pastarasis nusprendė (o tai nebuvo ginčijama apeliaciniame skunde), pirma, kad pirmame sprendime dėl atsisakymo nurodyti dokumentai yra slapto pobūdžio dokumentai, patenkantys į Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio nuostatų taikymo sritį, ir, antra, atsisakymas nurodyti, kurios valstybės narės pateikė šiuos dokumentus, buvo pagrįstas šio straipsnio 3 dalimi, atsižvelgiant į tai, kad atitinkamos valstybės nesutiko, jog ši informacija būtų atskleista.

- 101 Be to, atsižvelgiant į ypatingą slaptų dokumentų pobūdį, Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalis nurodo, kad tokie dokumentai registruojami registre ir išduodami tikrai esant dokumento rengėjo sutikimui. Taip pat, kaip ginčijamo sprendimo 95 punkte teisingai nusprendė Pirmosios instancijos teismas, iš

šių paaiškinimų matyti, kad slapto pobūdžio dokumentą parengusi valstybė turi teisę nesutikti atskleisti ne tik šio dokumento turinio, bet ir jo buvimo.

102 Ši rengėja turi teisę reikalauti laikyti paslapyje paties slapto dokumento buvimą, ir šiuo klausimu, kaip Taryba tvirtino Teisingumo Tisme, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 96 punkte teisingai nusprendė, kad ši rengėja turi teisę nesutikti atskleisti savo pačios pavadinimo, jeigu būtų sužinota apie šio dokumento buvimą.

103 Tokia išvada, kuri darytina taip pat Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalies atžvilgiu, paaiškinama atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalyje numatytų dokumentų ypatingą pobūdį; dokumentai, kurių turinys yra ypač slaptas, kaip matyti ir iš šio reglamento devintos konstatuojamosios dalies, pateisina ypatingą požiūrį į juos. Todėl ši išvada negali būti laikoma neproporcinga, motyvuojant, kad pareiškėjui, kuriam nebuvo leista susipažinti su slapto pobūdžio dokumentu, buvo apsunkinta ar tapo praktiškai neįmanoma nustatyti šį dokumentą parengusią valstybę.

104 Vien ginčijamo sprendimo 95–97 punktuose Pirmosios instancijos teismo atliktos teisinės analizės bei faktinių įrodymų pakanka padaryti išvada, kurią šis teismas nurodė šio sprendimo 99 punkte, kad Taryba pagrįstai atsisakė atskleisti atitinkamų valstybių pavadinimą, todėl nereikia nagrinėti kaltinimo, pagrįsto Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 5 dalies klaidingu aiškinimu, nes toks nagrinėjimas bet kuriuo atveju nepaneigia šios išvados nei ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies.

105 Dėl penktojo pagrindo antros dalies reikia konstatuoti, jog, priešingai nei tvirtina apeliantas, jo argumentą, kad Taryba klaidingai nenurodė priežasčių, kodėl atitinkamų valstybių pavadinimo atskleidimas galėjo pažeisti visuomenės interesą,

susijusį su visuomenės saugumu ir tarptautiniais santykiais, Pirmosios instancijos teismas tinkamai išnagrinėjo.

- 106 Šiuo klausimu reikia nurodyti, jog ginčijamo sprendimo 64 ir 65 punktuose Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad pirmame sprendime dėl atsisakymo nurodydama Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalį (o tai būtina leidžia suprasti, jog nagrinėjami dokumentai yra slapto pobūdžio) ir remdamasi atitinkamų šalių nesutikimu atskleisti jų tapatybę, Taryba apeliantui leido suprasti šio sprendimo priežastis ir leido Pirmosios instancijos teismui vykdyti jo kontrolę.
- 107 Šiame 64 punkte Pirmosios instancijos teismas aiškiai pabrėžė, kad du Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 3 dalies taikymo kriterijai yra šie: pirma, nagrinėjamas dokumentas yra slapto pobūdžio ir, antra, rengėja nesutiko, jog prašoma informacija būtų atskleista. Taip veikdamas, Pirmosios instancijos teismas numanomai, bet aiškiai nurodė, kad, jo manymu, tokio nesutikimo pakanka pateisinti Tarybos leidimo susipažinti su minėta informacija nesuteikimą, todėl pastaroji neturi vertinti tokio atsisakymo motyvų nei nurodyti, ar ir kaip šio pavadinimo atskleidimas pažeistų to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punkte saugomus interesus.
- 108 Kadangi nė viena iš apeliaciniam skundai pagrįsti apelianto nurodytų penktojo pagrindo dalių nėra pagrįsta, jis visas turi būti atmestas.
- 109 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad vienas iš apeliacinio skundo pagrindų turi būti pripažintas nepriimtiniu, o kiti — nepagrįstais, todėl šis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ¹¹⁰ Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Taryba prašė priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas ir pastarasis pralaimėjo bylą, jis turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš J. Sison bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.